

actu, id propterea, quod in ordine ad beatitudinem nocuum
 infert, prohibitum est. Et supra jam evictum est, quod non detur
 actus aliquis indifferens, si spectetur in individuo; unde multo
 minus contrarias bonitatis & malitiae rationes includere potest.
 Nam quoniam illa convenientiam infert, haec dissonantiam cum
 recta ratione, sequeretur ex ista assertionem, quod idem simul cum
 recta ratione conveniens & disconveniens esse possit, quod est con-
 tra primum principium: Idem non potest simul esse & non esse. Et
 hoc certum est de actu *secundum eandem rationem* considerato;
 quamvis non varietur sententia nostra, si consideretur *secundum*
rationes diversas. Actio enim unius circumstantiae in actu morali
 totum actum variare potest. Nec temporis successio largitur aliquid
 contrariae sententiae patronis: eadem enim ratio, quae antea,
 contra illos efficacissime militat. Quod attinet actum *in genere*
natura, nec ille simul potest bonus & malus esse *moraliter*, h. e. eo-
 dem tempore bonitatem & malitiam moralem recipere. Causa n.
 ob quam est malus, obstat, quod minus possit simul ex alia ulla parte
 esse bonus & conducibilis homini in ordine ad beatitudinem:
successive autem, seu diversis temporibus simul esse bonus & malus
 potest, h. e. idem actus, quoad genus naturae spectatus; diversis tem-
 poribus recipere potest bonitatem & malitiam moralem. Ubi ta-
 men loquor *de actu eodem non identitate numerica, sed potius specifica*.
 XXII. Caeterum hic occupatus sum necesse est, in coarguen-
 dis & refutandis *Stoicis*, hoc opinionis foventibus, *ac si actiones*
bonae & male omnes sint aequales, nec unquam dari quid possit, unde ine-
qualitas earum aestimetur. Peccare nihil esse aliud, quam transilire
 lineas; quod cum ab aliquo factum sit, eo ipso culpam commis-
 sam esse. Neque ad augendam transeundi culpam facere quic-
 quam, quam longe ab aliquo in delictum sit facta progressio, si se-
 mel transgressio facta sit. Quicquid peccatur, perturbatione or-
 dinis atque transgressionis peccari: semel autem perturbata ra-
 tione & ordine, nihil posse addi, quod magis peccari posse videa-
 tur, uti ex *tertio Cic. paradoxo* colligere est; *ὅτι ἰσὺ τῶ ἀναγρήμα-*
τι. Jovianum quoque *hereticum* à Stoicorum partibus stetit, te-
 stem omni exceptione majorem habeo *D. Augustinum de Hæresib.*
c. 82. ita scribentem: *Hic omnia peccata more Stoicorum paria es-*
se dixit. Sed falsa Joviani, imò omnium Stoicorum hypothesis
 est, cum contrarium tum *ex sanioribus saniorum Philosophorum*
scriptis, tum ex ipsa scriptura sacra, exaggerante non raro actio-
 nes